

શ્રી

આત્માનન્દ પ્રકાશ.

હોહરો.

આત્મવૃત્તિ નિર્મલ કરે, આપે તત્ત્વ વિકાસ;
આત્માને આરામ દે, આત્માનન્દ પ્રકાશ.

પુસ્તક ૬ કું. વિક્રમ સંવત્ ૧૯૬૫. વૈશાખ. અંક ૧૦ મો.

પ્રભુ સ્તુતિ.

શાહૂલવિકીરિત.

જે શોભે શમ શાંતિથી હૃદયમાં ^૧શાંતિસુધાને વહે,
^૨શાંતાકાર ધરી રહે જગતમાં શાંતિ પ્રભાવો કહે;
જે આપે ^૩શિવશાંતિને સકલને શાંતિ ન છોડે કદા,
તે ^૪શાંતિ જિન શાંતમૂર્તિ જનને શાંતિ કરે સર્વદા. ॥૧॥

ગુરુ સ્તુતિ.

હરિગીત.

શુભ બોધથી શુભ સર્વનું કરવા પ્રવૃત્તિ જે કરે,
હૃદયેશ આહૂત ધર્મનો આપી સદા હિત આચરે;
જે ^૧હિર જેવા ક્ષેત્ર તે ^૨નવપક્ષવો વિચરી કરે,
તે સૂરિ વિજ્યાનંદનો પરિવાર જયવંતો કરે. ॥૨॥

૧ શાંતિરૂપી અમૃતને. ૨ શાંત આકાર-રૂપ. ૩ મોક્ષરૂપ શાંતિને. ૪ શ્રી શાંતિ-
નાથ ભગવાન.

૧ આરી જમીન જેવા. ૨ નવપક્ષવિન બનાવ.

૨૧૮

આત્માનન્દ પ્રકાશ.

કોધ અને ક્ષમાનો સંવાદ:

(ગતાંક પાને ૨૦૫ થી ૨૩૨)

કોધ—ક્ષમા, એ ખરી વાત છે. હું જ્ઞાનના સ્વરૂપને ઓલખતો નથી, પણ કેટલાએક મહાત્માઓના મુખથી હું જ્ઞાનના વખાણ સાંભળ્યા કરું છું.

ક્ષમા—અરે કોધ, મહાત્માઓનો પ્રસંગ તારે ક્યાંથી થાય?

કોધ—એમાં શું પુછે છે? આજકાલ તો એવા મહાત્મા કોઈકજ હશે કે, જેને મારો સંગ નહીં હોય. ઘણા મુનિઓ વિદ્વાન્ અને આચાર્ય, પંન્યાસ તથા ગણી પદના ધારક હશે તો પણ તેઓ કોઈ કોઈ વાર મારું સ્મરણ કરે છે. અર્થાત્ તેઓને પણ કોધ થયા વિના રહેતો નથી. આથી કરીને મારે તે મહાત્માઓનો ઘણીવાર સંગ થઈ જાય છે. જો કે કેટલાએક મહાત્માઓ પોતાના આરિઝ ધર્મની શુદ્ધિના પ્રભાવથી મને પોતાના હૃદયમાં અવકાશ આપતા નથી, પણ તેઓનો ઘણો ભાગ કોઈ કોઈ વાર મને સ્થાન આપનારો નીકલે છે. અને જ્યારે તેઓ મને બોલાવે, તે વખતે હું તેમની પાસે હાજર થઈ છું. તે વખતે મારા સંગથી કોધાતુર થયેલા તે મહાત્માને બીજા કોઈ શાંત અને સંયમધારી મુનિ મારો દ્વેષ કરવા તૈયાર થાય છે. તે પ્રસંગે તેમના મુખમાંથી શાંતિ અને જ્ઞાનનું મહાત્મ્ય મારા સાંભળવામાં આવે છે. તેથી કરીને હું બાહુ છું કે, જ્ઞાન એ કોઈ મોટી વસ્તુ હશે.

ક્ષમા—અરે કોધ, તું જ્ઞાન ના સાંભળેલા શુણે બાણે છે, પણ તને તેનું અનુભવી જ્ઞાન ક્યાંથી હોય? જો જ્ઞાન વસ્તુનું સ્વરૂપ તારા અનુભવમાં આવ્યું હોય તો તું તારા કોધ સ્વરૂપને ભુલી જા. જ્યાં જ્ઞાનનું નિર્મલ જ્યોતિ પ્રકાશે છે, ત્યાં તારા સ્વરૂપનું અધકાર ટકી શકતું નથી.

કોધ અને ક્ષમાનો સંવાદ.

૨૧૬

કોધ—ખાઈ, તું કહે છે, તે ખરી વાત છે, પણ મારા કહેવાનો આશય એવો છે કે, તારાથી તે જ્ઞાન સોફ્ટરનજે ચડી-આતું છે. તેની આગલ તારી આત્મ પ્રશંસા પણ ચાલી શકે તેમ નથી. જો કે, હું તે જ્ઞાનના સ્વરૂપને જાણી શકતો નથી. તો પણ સાંભળવાથી એટલું તો જાણું છું કે, તે વસ્તુ તારાથી અધિક છે.

ક્ષમા—અરે મૂર્ખ, મને વારંવાર આત્મપ્રશંસા કરતાં શરમ લાગે છે, તથાપિ મારે કહેવું જોઈએ કે, જે જ્ઞાનના તું વખાણ કરે છે, તે જ્ઞાનનું આભૂષણ હું પોતે ક્ષમા છું, એમ વિદ્વાનો કહે છે.

કોધ—અરે આત્મલાઘા કરનારી, એ વાત તારા કહેવા ઉપરથી મારાથી શી રીતે મનાય ? તેને માટે કાંઈ પ્રમાણ હોય તો કહે.

ક્ષમા—અરે અજ્ઞાની, જો તારે તે વિષે પ્રમાણ જોઈતું હોય તો સાંભળ—

“ નરસ્યાભરણં રૂપં રૂપસ્યાભરણં ગુણઃ ।

ગુણસ્યાભરણં જ્ઞાનં જ્ઞાનસ્યાભરણં ક્ષમા ” ॥ ૧ ॥

“ પુરૂષનું આભૂષણ રૂપ છે; રૂપનું આભૂષણ ગુણ છે, ગુણનું આભૂષણ જ્ઞાન છે અને જ્ઞાનનું આભૂષણ ક્ષમા છે. ” ૧

આ શ્લોક તારા હૃદયને ગમશે નહીં, તથાપિ તારા હૃદયની ખાત્રીને માટે મેં આ વળતે કહેલો છે.

ક્ષમાદેવીના મુખમાંથી આ શ્લોક સાંભળી કોધ નસ્તેજ થઈ ગયો. તેના લલાટ ઉપર ચિંતાનું ચિન્હ દેખાઈ આવ્યું. તથાપિ તે પોતાના સ્વભાવને અનુસરી પાછો બોલ્યો.

કોધ—ક્ષમા, એ શ્લોક કદિ સાચો હશે, પણ તે ઉપરથી કાંઈ તારે રાજી થવાનું નથી. વળતે કોઈ વિદ્વાને તારી ખુશામત કરવાને માટે એ શ્લોક રચ્યો હોય, તેમ લાગે છે. તું તારા મનમાં ખોટું લગાડીશ નહીં. તેમ મારી ઉપર ગુસ્સે થઈશ નહીં.

૨૨૦

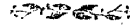
આત્માનન્દ પ્રકાશ.

ક્ષમા—અરે અજ્ઞાની મૂર્ખ, જ્યારે મારામાં ગુસ્સો ઉત્પન્ન થાય તો પછી હું ક્ષમા શાની? અને તારામાં અને મારામાં ફેર શો? તું ગમે તેટલું કહે તો પણ મારા સ્વરૂપમાં કોઈ જાતનો વિકાર થવાનોજ નહીં. હું સર્વદા શાંત સ્વરૂપે રહેનારો છું. તું મારા શુદ્ધ સ્વરૂપને જાણતો નથી; તેથી આવી શંકા કરે છે. જ્યારે મારામાં કોઈ જાતનો વિકાર ઉત્પન્ન થાય તો પછી હું ક્ષમા જ ન કહેવાઉં. ક્ષમાનું શુદ્ધ સ્વરૂપ ઓલખવાને તારામાં જરા પણ શક્તિ નથી.

અપૂર્ણ.

સિદ્ધ સારસ્વત કવીશ્વર ધનપાલ.

(ગતાંક છઠ્ઠાના પૃષ્ઠ ૧૨૯ થી અનુસંધાન.)



કવીશ્વર ધનપાલ મહારાજ ભોજપાલની નગરીને છોડી આવ્યો ગયો હતો. તે પછી કેટલેક દિવસે રાજા ભોજના જાણવામાં આવ્યું કે, કવીશ્વર ધનપાલ પોતાની નગરીમાંથી આવ્યો ગયો છે. આથી રાજા ભોજને ઘણો પશ્ચાત્તાપ થયો. તેણે પોતાના હૃદયમાં વિચાર્યું કે, “મેં ખરેખર મૂર્ખતા કરી છે. કવીશ્વર ધનપાલ મારી રાજસભાનું તેજ હતું. મેં પોતાની મેળેજ મારી સભાને નિસ્તેજ કરી. આ માફ કામ અતિશય સાહસ ભરેલું થયું.” આ પ્રમાણે રાજાભોજ હંમેશા વિચારતો અને હૃદયમાં પશ્ચાત્તાપ કરતો હતો. એક વખતે સિદ્ધ સારસ્વત કવીશ્વર ધનપાલ કવીની જિંતા કરતાં રાજાને આવી તેના મંત્રીએ જણાવ્યું કે, “મહારાજ, એક ધર્મ નામનો કોઈ કવિ આપણી નગરોમાં આવ્યો છે. તેની કવિત્વ શક્તિ અસાધારણ છે.” આથી રાજાએ તે કવિને પોતાની પાસે બોલાવ્યો. સમર્થ કવિ ધર્મ ભોજરાજાની પાસે આવી ઉભો રહ્યો. ભોજે તેને પ્રણામ કર્યો.

સિદ્ધ સારસ્વત કવીશ્વર ધનપાલ.

૨૨૧

રીને કહ્યું, “ તમે કોણ છો ? અને ક્યાં રહો છો ? ” કવીશ્વર ધર્મ ગર્વ લાવીને જોડ્યો—“ રાજેન્દ્ર, હું ભૃગુપુર-ભરૂચ નગરનો રહેવાસી બ્રાહ્મણ છું. મારામાં એવી કવિત્વ શક્તિ છે કે જેથી હું ક્ષણમાં સર્વ કવિઓનો પરાલવ કરી શકું છું. ” રાજા ભોજે હાસ્ય કરીને કહ્યું, “ કવિરાજ, સારા કવિઓ એવાજ હોય છે. તમારામાં કાંઈ વિશેષ નહીં હોય. કુદ્રતી પ્રતિભા શક્તિ જેનામાં પ્રગટી હોય તે એવાજ કવિઓ હોય છે.

ધર્મ કવિએ સાલિમાન થઈ જણાવ્યું, “રાજેન્દ્ર, હું વિચિત્ર રીતે કવિ થયેલો છું. મારામાં જે કવિત્વ શક્તિ સ્ફુરી છે, તેવી કોઈનામાં લાગ્યેજ સ્ફુરી હશે.” રાજા ભોજે ઈતિભરીથી કહ્યું,— “કવિરાજ, તમે બાળી કેવી રીતે કવિ થયા છો ? તે જાણવાની મારી ઇચ્છા છે.”

રાજા ભોજના આવા વચનો સાંભળી તે ધર્મકવિએ પોતાનો વૃત્તાંત આ પ્રમાણે કહેતા માંડ્યો—“ મહારાજ, ભૃગુ-કચ્છ નગરમાં મારા પિતા રહેતા હતા; મારા પિતાનું નામ શૂર-દેવ અને માતાનું નામ સાર્વિત્રી હતું. તેમનો હું ધર્મ નામે પુત્ર છું. મારે શર્મ નામે બીજો ભાઈ છે. અને ગોમતી નામે એક બહેન છે. હું યૌવન વયમાં આવતાં દુરાચારી થયો હતો. મારાથી મારા પિતા કંટાળી ગયા હતા. એક વખતે પિતાએ મને કહ્યું કે, “ અરે દુરાચારી પુત્ર, હવે તું કાંઈક દ્રવ્ય કમાવા શીખ. અમે હવે તારું પોષણ કરીશું નહીં, તારા જેવા યુવાન પુત્રે કમાવું જોઈએ.” પિતાના આવા વચન સાંભળી મને મનમાં લાગી આવ્યું, હું તત્કાલ ઘરમાંથી ચાલી નીકળ્યો અને માર્ગમાં આવેલા કોઈ શેરડીના વાઢમાં રક્ષક તરીકે નોકર રહ્યો. તે ક્ષેત્રની પાસે એક ક્ષેત્રપાળની મૂર્તિ હતી, હું હમેશાં તેની પૂજા કરતો હતો. એક વખતે કોઈ યોગિની તે ક્ષેત્રપાળની પાસે આવી. તેણી એ મારી પાસે શેરડી માગી. મેં પસન્ન થઈને તેણીને શેરડીના બે સાંકા આપ્યા. તેથી તે હૃદયમાં આનંદ પામી. પછી તે શેરડી

૨૨૨

આત્માનન્દ પ્રકાશ.

નો રસ ચુશી, તેનો એક કોગળો ભરીફીતેલો મારા મુખમાં નાંખ્યો. અને તે પછી અંતર્ધાન થઈ ગઈ.

હે રાજેન્દ્ર, તેજ વખતે ચમત્કારી રીતે મારા હૃદયમાં અકસ્માત કવિત્વ બુદ્ધિ પ્રગટ થઈ આવી. હું મહાન્ દિવ્ય કવિ થઈ ગયો. તેથી હું તે કવિત્વ શક્તિને ધારણ કરી જગતના કવિઓ, નો પરાભવ કરવાને બાહર નીકળ્યો છું. પ્રથમ મારા સાંભળવામાં આવ્યું કે, ધારાનગરીના મહારાજા ભોજની પાસે સારા સારા કવિઓ છે. તેઓમાં કવીશ્વર ધનપાળ ઘણુંજ પ્રખ્યાત છે. આ સાંભળી હું તેમનો જય કરવાને આપની રાજધાનીમાં આવ્યે છું.” ધર્મકવિના આ વચનો સાંભળી રાજા ભોજને ધનપાળનું વિશેષ સ્મરણ થયું અને તેને માટે તેણે મનમાં પશ્ચાતાપ કર્યો અને તે વખતે તે ધર્મકવિને તેણે જણાવ્યું કે, “ તમે થોડા દિવસ રાહ બુઝો. અમારા કવીશ્વર ધનપાળ બાહરગામ ગયા છે, તેઓ આવશે એટલે તમારી ઈચ્છા હું પૂર્ણ કરીશ, ” આ પ્રમાણે કહી ધર્મકવિને સારા સ્થાનમાં રાખી રાજા ભોજે ધનપાળ કવિની શોધ કરવાને અનેક માણસો મોકલ્યા હતા. તપાસ કરતાં ભોજરાજાના જાણવામાં આવ્યું કે, “ ધનપાળ કવીશ્વર અમુક દેશમાં રહે છે.” તે ઉપરથી તેણે પોતાના એક વિચક્ષણ મંત્રી દ્વારા નમ્રતાથી કહેવરાવ્યું કે, “ કવીશ્વર ધનપાળ, તમે અમારા અપરાધ તરફ જોશો નહીં. તમારે હૃદયમાં સ્વદેશાભિમાન ધારણ કરી અહિં આવવું જોઈએ. તમારા આગમનથી મારા દેશની પ્રતિષ્ઠામાં વધારો થશે.” રાજાના આવા અદેશથી કવીશ્વર ધનપાળ ધારાનગરીમાં આવ્યો હતો. ભોજરાજાએ મોટા આડંબરથી તેને નગર પ્રવેશ કરાવ્યો અને મોટી જાહેર સભા મેળવી ધર્મકવિની સાથે તેને વાદ કરાવ્યો. કવિતાશાસ્ત્રના પારંગત એવા ધનપાલે ક્ષણવારમાં ધર્મ કવિનો પરાજય કર્યો અને ભોજરાજાની સભામાં તેનો જયધ્વનિ પ્રસરી રહ્યો. કવીશ્વર ધનપાળનું સર્વોત્તમ કાવ્ય ચાતુર્ય જોઈ ધર્મ પંડિત ચુશી થઈ ગયો અને તે સમયે તેણે ધનપાલની પ્રશંસા રૂપ નીચેનો શ્લોક કહ્યો હતો—

સિદ્ધ સારસ્વત કવીશ્વર ધનપાલ.

૨૨૩

“ સચાહ કવિરેકોસિ ધનપાલ ધિયાં નિધિ : ।

इति प्रतीतं मच्चित्ते बुधो नास्ति तु निश्चितम् ॥ ૧ ॥

તેણે કહ્યું કે, “ હે ધનપાલ, બુદ્ધિએના લંડાર રૂપ તમે એક જ કવિ છો; એમ મને મારા હૃદયમાં ખાત્રી થઈ છે. અને તમારા જેવો કોઈ વિદ્વાન્ નથી, એવો મને નિશ્ચય થાય છે. ”

ધર્મ પંડિતના મુખથી આવી પ્રશંસા સાંભળી કવીશ્વર ધનપાળે પોતાના હૃદયમાં ગર્વ નહીં લાવતા આ પ્રમાણે કહ્યું હતું, “ ભદ્ર, તમે મને સર્વોત્તમ વિદ્વાન્ કહો છો, પણ આ સમયે અણુહિલપુર પાટણમાં રહેલા વાદિવેતાલ શ્રી શાંતિસૂરિ સમાન કોઈપણ વિદ્વાન્ આ ભરતખંડમાં નથી. ” ધનપાલના આવા નિરભિમાની વચનો સાંભળી સર્વ સભા ઘણીજ ખુશી થઈ હતી અને તેથી તે કવીશ્વરની ભારે પ્રશંસા સકળ સભામાં થઈ હતી.

કવીશ્વર ધનપાલના બંધુ શોભનાચાર્યે શોભનસ્તુતિ નામનો ચમત્કારી કાવ્ય ગ્રંથ રચેલો છે. તે ઉપર પોતાના બંધુના પ્રેમને લઈ કવીશ્વર ધનપાલે ટીકા કરેલી છે. જે ટીકામાં તે ચતુર કવિએ પોતાની ખરી વિદ્વત્તા દર્શાવી આપી છે.

મહાનુભાવ શોભનાચાર્યને એક વખતે ગોચરીએ જતાં માર્ગમાં એ ગ્રંથની રચના કરવાનો વિચાર ઉદ્ભવેલો તે વખતે તેઓનું ચિત્ત તે ગ્રંથની રચનામાં એટલું બધું વ્યગ્ર થયેલું કે, તેઓ એક શ્રાવિકા ને ઘેર ફરી ફરીને ત્રણવાર ગોચરીએ ગયેલા હતા. આસ્તિક શ્રાવિકાએ તેમ થવાનું કારણ પૂછતાં શોભનાચાર્યે પોતાના ચિત્તની વ્યગ્રતા જણાવી હતી. શ્રાવિકાએ પછી એ વાત તેમનાં પૂજ્ય મહેંદ્રસૂરિને જણાવતાં તેમણે શોભનાચાર્યને પૂછ્યું એટલે, તેમણે તેનું યથાસ્થિત કારણ કહી સંભળાવ્યું. પછી તેમના ચમત્કારી કાવ્યની રચના જોઈ ગુરૂ મહારાજ હૃદયમાં અતિશય પ્રસન્ન થયા હતા.

કવીશ્વર ધનપાળ, ગૃહસ્થ ધર્મનાજ ઉપાસક રહ્યા હતા. તેઓએ અતિચારરહિત ગૃહસ્થ ધર્મ પાળી અને ઉત્તમ પ્રકારે

૨૨૪

આત્માનન્દ પ્રકાશ.

ધર્મધ્યાન કરી પોતાનો સમય પ્રસાર કર્યો હતો. તેઓ પોતાની ચમત્કારિક કવિત્વશક્તિવાળી પ્રતિભાથી “સિદ્ધ સારસ્વત કવીશ્વર” એવી પદવીને પ્રાપ્ત થયા હતા. તે મહાનુભાવ પોતાના શ્રાવક જીવનમાં અનેક ઉપકારના કાર્યો કરી અતે શુદ્ધ શુભ ધ્યાનમાં લીન થઈ મરણુ ધર્મને પામ્યા હતા. જ્ઞાની પુરૂષો કહે છે કે, તે કવીશ્વરનો આત્મા ધર્મધ્યાનના પ્રભાવથી સ્નાધર્મદેવલોકે ગયેલો છે. તેમણે પોતાના જીવનના છેલ્લા ભાગમાં “પાયલચ્છી-નાલમાલા” નામે એક ગ્રંથ રચેલો હતો. અને તે ગ્રંથની રચના વિક્રમ સંવત્ ૧૨૨૬ ના વર્ષમાં કરવામાં આવેલી છે.

પ્રિય વાંચનાર, આ મહાનુભાવ કવીશ્વરના જીવનનું મનન કરજો. અને તેમના જીવનમાંથી ઉત્તમ બોધ ગ્રહણ કરજો. પૂર્વ કાલે જૈન પંડિતોએ આપણાં આર્હત ધર્મના ઉદ્દોતમાં કેવો પ્રયત્ન કરેલો છે? તે સાથે નિઃસ્પૃહવૃત્તિ ધારણ કરી કેવું ધર્માભિમાન રાખેલું છે? લોજ જેવા સમર્થ રાજાએ તિલકમંજરી ગ્રંથમાં ફેરફાર કરવાની આજ્ઞા કરી, તથાપિ મહાનુભાવ કવીશ્વરે તે માન્ય કરી નહીં. તેઓ સ્વદેશ છોડી દુઃખ વેઠવા તત્પર થયા, પણ તેમણે પોતાના ધર્માભિમાનને શિથિલ કર્યું નહીં. ધન્ય છે, તે ધર્મવીર કવીશ્વરને, જ્યારે ભારત ભૂમિ ઉપર આવા ધર્માભિમાની વીરનરો પ્રગટ થશે, ત્યારે જ આર્હત ધર્મનો પૂર્ણ ઉદ્દોત થશે.

અદ્ભુત ડીપનય.

(અનુસંધાન ગત અંક ૨૦૩ થી ૨૧૩.)

તે પછી બીજા પક્ષીઓના મધુર ક્ષનિથી આકર્ષાઈ તે તરૂણ તેને શ્રવણ કરવામાં, તે પછી કસ્તુરીના જેવા સુગંધને લેવામાં તે ઘણાજ આસક્ત બને છે. તે ઉપરથી તરૂણ મુનિજે શ્રાવકોના બહુ માનમાં લલચાર્યા આગળ ચાલે છે, તો તેને શ્રવણેન્દ્રિય તથા દ્રાણેન્દ્રિયના સુખને મેળવવાની ઈચ્છા થાય છે.

અદ્ભુત ડીપનય.

૨૨૫

જે તરૂણ પુરૂષને આગલ જતાં મળ્યે મલના જેવી કોમલ ભૂમિનો આનંદ મળે છે, તે સંસારી ગ્રહસ્થાના અતિ પરિચયથી તરૂણ મુનિ સ્પર્શોદ્રિયની આસક્તિમાં આવી પડે એ વાત જાણવાની છે. મુનિઓને યેસવામાં અને સુવામાં જે ઉપકરણો કહેલા છે, તે ઉપકરણોનો અનુક્રમે લોગ થતો જાય છે. અગ્નિની શ્રાવકો મુનિને લક્ષિતદ્વારા ચલાવે છે. જેમ જેમ શ્રાવકો લક્ષિત અને જાહુ માન કરતાં જાય છે, તેમ તેમ તરૂણ મુનિ સુખની ઈચ્છાવાળા થતા જાય છે. શ્રવણ, દ્રાણ, નેત્ર અને સ્પર્શ ઈન્દ્રિયોના વિષયો તેને પ્રિય થતા જાય છે. આવા ઉત્તમ સુખમાં તે તરૂણ મુનિ પોતાના પાંચ કલ્પવૃક્ષરૂપ પાંચ મહાવ્રતોને ભુલી જાય છે. વળી કોઈવાર પાછું તેમનું સ્મરણ થાય છે; પણ પૂર્વેના શુદ્ધ સ્વરૂપને તે મેળવી શકતો નથી.

જ્યારે તે તરૂણ પુરૂષ કોમલ ભૂમિ ઉપર સૂતો હતો, તે વખતે જે વિકરાળ પુરૂષ આવ્યો અને તેની ઉપર જે તે તરૂણને સ્નેહ ઉત્પન્ન થઈ આવ્યો અને તેને જાહુ માન આપી પોતાની પાસે બેસાડ્યો, તે પ્રમાદ સમજવો. જ્યારે તરૂણ મુનિ સુખના સાધનની સામગ્રીને પ્રાપ્ત થાય છે, ત્યારે તેનામાં પ્રમાદ આવે છે. તે પ્રેમથી પ્રમાદને માન આપે છે. તે વખતે પ્રમાદે તે તરૂણ પુરૂષને જે વચનો કહ્યાં છે, તે પ્રમાદના સ્વરૂપને ઘટતા છે. પછી તે તરૂણ મુનિ પ્રમાદની સાથે રહે છે એટલે પ્રમાદી થાય છે અને પોતાની જુશામત કરનારા પશ્ચિરૂપી શ્રાવકોનું જાહુ માન મેળવી હૃદયમાં જુગી થાય છે. પ્રમાદી પુરૂષ પછી કાંઈપણ કરી શકતો નથી. પ્રમાદને વશ થઈ ધર્મ, વ્રત તથા તપની દરકાર રાખતો નથી.

તે તરૂણ પુરૂષની પાસે મદ ભરેલી આકૃતિવાલો જે પુરૂષ આવ્યો હતો, તે અહંકાર હતો. તે પુરૂષના સુખમાંથી જે શબ્દો નીકળ્યા છે, તે મદ ભરેલા વચનો છે. તે અહંકારને પણ તે તરૂણ મુનિ આશ્રય આપે છે. હવે તે તરૂણ મુનિના શરીરમાં પ્ર-

૨૨૬

આત્માનન્દ પ્રકાશ.

માદ અને અહંકાર બંનેનો યોગ થઈ આવ્યો. હવે તેનાથી ચારિત્ર ધર્મ દૂર થતો જાય છે. તે તરુણ મુનિ પશ્ચિમી શ્રાવકોના ખુશામતના શબ્દોથી આકર્ષાઈને આવી સ્થિતિએ આવી જાય છે. તે તદ્દન પોતાના કર્તવ્યથી બ્રહ્મ બની જાય છે. પ્રમાદ અને અહંકારને લઈ મુનિ હૃદયમાં તામસી વૃત્તિને પ્રાપ્ત કરે છે એટલે તે ઘણાજ કોપી બની જાય છે.

આ વાતમાં કહેવામાં આવ્યું છે કે, પછી જ્યારે તે તરુણ એવી સ્થિતિમાં આવ્યો, એટલે પેલા મધુર શબ્દો બોલનારા પશ્ચિમી તેનાથી દૂર રહેવા લાગ્યા અને વિવિધ જાતના વનના આનંદો પણ તેનાથી દૂર થયા. તે ઉપરથી સમજવાનું કે, જ્યારે તરુણ મુનિ પ્રમાદ અહંકાર અને કોપને વશ થાય છે, એટલે તે નામાં ચારિત્રના ગુણો રહેતા નથી, આથી તે મુનિ તરુ પેલા ખુશામતિયાં શ્રાવકો અભાવ દર્શાવે છે. પ્રપંચી વણિકો તદ્દન બદલાઈ જાય છે અને તેના તે પોતાના તે ગુણની નિંદા કરવામાં સામેલ થાય છે. અને તેનું અપમાન પણ કરે છે. આ વખતે તે તરુણ મુનિના જાણવામાં આવે છે કે, હું પ્રમાદ, અહંકાર અને કોપને વશ થયો, તેથી લોકોમાં માફ અપમાન થાય છે. પછી તે રાત્રે પોતાના હૃદયચારને માટે પશ્ચાત્તાપ કરે છે. અને જેમાં તેને પેલા મહાત્મા આચાર્ય મહારાજનો યોગ થાય છે. પોતાના શિષ્યના હૃદયમાં સદ્વિચાર પ્રગટ થયેલો જોઈ તે આચાર્ય મહારાજ તેને ઉપદેશ આપે છે જે ઉપદેશની અસર તે તરુણ મુનિના હૃદયમાં સારી રીતે જાણત થાય છે અને તત્કાલ તેના સર્વ આચારમાં એટો ફેરફાર થઈ જાય છે.

આ અદ્ભુત ઉપનયની યોજના માત્ર યતિધર્મના શુદ્ધ સ્વરૂપને દર્શાવતો કહેલી છે, જે મહા મુનિઓ ચારિત્ર ધર્મના શુદ્ધ સ્વરૂપને સમજે છે અને હૃદયની શુદ્ધિથી તે પ્રમાણે પ્રવર્તવાને તત્પર રહે છે, તેમને પૂર્ણ ધન્યવાદ ઘટે છે અને તેઓ સર્વદા વંદનીય અને માનનીય છે.

સમાપ્ત.

ગૃહસ્થાવાસમાં કેવળ જ્ઞાની.

૨૨૭

ગૃહસ્થાવાસમાં કેવળજ્ઞાની.

ગતાર્થ નવમાના પૃષ્ઠ ૧૮૬૩ શ્રી ૩૩.

~~~~~

હે! મહારાજી! અમારા દર્શનનું નામ આવીકે છે. અમારા દર્શનના મૂળ પ્રણેતા વૃહસ્પતિ છે. અમારા દર્શનનું બીજું નામ લોકાયિત છે. કાપાલિક લક્ષ્મ લગાડનારા, યોગી, બ્રાહ્મણ વિગેરે તમામ ઉચ્ચ, તેમજ નીચ જાતિના આ દર્શનનો આશ્રય ગ્રહણ કરે છે.

અમારા દર્શનિયો પુણ્ય, પાપ આદિ માનતા નથી. અમારા દર્શનમાં પંચભૂત પૈકી આકાશ સિવાય ચાર ભૂતોથી જગત બનેલું છે, અને તે ભૂતો થકી મદ શક્તિ પેઠે ચૈતન્ય પેદા થાય છે. એમ માનીએ છીએ. આ જીવ જાળના પરપોટા જેવો છે, અર્થાત્ ચૈતન્ય વિશિષ્ટ કાયા તેજ પુરૂષ છે એમ અમારા દર્શનમાં કહેલું છે; વળી અમારે મદ્ય માંસ ખાવામાં પણ બાધ નથી. ધર્મને કામ થકી લિન્ન અમે માનતા નથી. વળી જીવ નથી. નિર્વૃત્તિ નથી. ધર્મ અધર્મ નથી. પુણ્ય પાપનું ક્ષણ પણ નથી. કારણકે તે પ્રત્યક્ષ નથી. માત્ર ઇન્દ્રિય ગોચર છે તેટલું જ જગત છે. ભૂતમાંથી અદ્ભૂત એવા ચૈતન્યથી જુદો ચૈતન્યના હેતુરૂપે કલ્પાયેલો અને પરલોકમાં જનારો જીવ પદાર્થ પ્રત્યક્ષ અનુભવાતો નથી, જેથી જીવના સુખ દુઃખના કારણ ધર્મ, અધર્મ, સ્વર્ગ, નરક, પુણ્ય, પાપ, અને કર્મ તેમજ તેના ક્ષયથી થતો મોક્ષ જે વિવિધ રીતે વર્ણવવામાં આવે છે, તે બધું આકાશ રચનાની જેવું છે તેથી તે હાસ્યાસ્પદ છે. અમારા દર્શનમાં માત્ર એક પ્રત્યક્ષ પ્રમાણ છે. હેય ઉપાદેય એવું કંઈ છેજ નહીં, અને વિષય સુખ, ખાવું-પીવું વિગેરે સિવાય બીજો ધર્મ છેજ નહીં. પ્રત્યક્ષ ઇહલોકિક સુખ તથા સ્વર્ગાપ-વર્ગાદિ સુખ માટે તપ, જપ, ધ્યાન વિગેરે કરવું તે અજ્ઞાન છે. આ પ્રમાણે પોતાના દર્શનનું ટુંક સ્વરૂપ આવીકે દર્શનના પંડિતે કહ્યાબાદ રાણી જોડ્યા.

૨૨૮

## આત્માનન્દ પ્રકાશ

રાણી-પંડિતજી ! જ્યારે તમે કાયાકારે પરિણામ પામેલા ચેતન્યના પણ કારણ એવા ભૂત માત્રની ઉપલબ્ધિ થાય છે, પણ તેમનાથી જુદો ભવાંતરગામી કે ઉક્ત લક્ષણવાળો કોઈ જીવ અથવા આત્મા જણાતો નથી તેથી તે શરીર તે પોતેજ અહં પ્રત્યય થાય છે એમ કહો છો તો, તેનું અસ્તિત્વ પ્રમાણ સિદ્ધ નથી. કારણ કે ચેતનાના યોગથી જે ચેતન્યવાળું છે તેને, હું ઘટને જાણું છું. એમાં જે અહં પ્રત્યય છે તે પ્રત્યક્ષ થવો યોગ્ય નથી. તેનાથી જુદો જે ચેતના તેને છે. કારણ કે અહં પ્રત્યય છે તેમાં જ્ઞાનની કર્તૃતા છે ને તેજ આત્મા છે. જેમ હજારો હીપના પ્રકાશથી પણ જે પોતેજ અપ્રકાશ સ્વરૂપ છે તેવા ઘડાનું પ્રકાશપણું કદિ પણ થતું નથી, પણ પ્રકાશનો હીપકને રહે છે, તેમ ચેતનાના યોગથી પણ સ્વતઃ ચેતન એવા દેહને જ્ઞાતાપણું થવાનું નથી, પણ ચેતન તેજ રહેશે જેથી અહં પ્રત્યય પણ તેનેજ છે. હું સ્પૃહ છું, હું કૃશ છું ઈત્યાદી જે પ્રત્યય છે તે આત્માને થાય છે જેથી આત્મા અને દેહ તે જુદાજ છે.

વળી તમો કહો છો કે પૃથ્વી, જળ, તેજ, વાયુ એ ચાર ભૂતના સંયુદ્ધથી ચેતન્ય થાય છે. તો તેવા આત્માને સાધવામાં પ્રત્યક્ષ પ્રમાણ છે કે અનુમાન ? તમારું પ્રત્યક્ષ તો ઘટતું નથી. કેમકે તેનો પ્રતિ નિયત ઈન્દ્રિયને સંબંધ રૂપાદિનેજ પોતાનો વિષય કરી શકે છે, અને ઉક્ત આત્મા તેવો નથી. એટલે જીવને સાધવામાં તે પ્રમાણની પ્રવૃત્તિ નહીં થાય અને અનુમાન પ્રમાણ તો તમારું દર્શન જ કે માનતુંજ નથી, પણ તકરારની ખાતર અનુમાન પ્રમાણ માનો તોપણ તેથી તેના ઈષ્ટ અર્થની સિદ્ધિ થવાની નથી.

વળી તમો કહો છો કે “કાયારૂપે પરિણામ પામેલા ભૂત માત્રનીજ ઉપલબ્ધિ થાય છે, તેનાની જુદો આત્મા નથી કેમકે તે બાળતમાં કંચુ” પ્રમાણ નથી એ કથન તમારૂં વાસ્તવિક નથી. કેમકે પ્રત્યક્ષ પ્રમાણ પોતેજ આત્માનું અસ્તિત્વ પ્રતિપાદન કરે છે.

## મુદરથાવાસમાં કેવળ જ્ઞાની.

૨૨૮

જુઓ-“ હું સુખ અનુભવું છું ” એવો અન્યેન્ય વિવિક્ત જ્ઞાતા જાય અને જ્ઞાનનો ઉદ્દેશ્ય કરનાર પ્રતિ પ્રાણીને જાણીતો પ્રત્યય થાય છે. માટે શરીરથી જૂદો કોઈ એ પ્રત્યયનો જ્ઞાનવાન આશ્રય છે એમ માનવું જોઈએ, કારણ કે તેનેજ જ્ઞાતપણું સંભવે છે તેથી તેજ જીવ છે અને દેહથી જૂદો છે એમ સંભવે છે.

એમ પ્રત્યક્ષ પ્રમાણથી સિદ્ધ થયું. વળી બીજા અનુમાન પ્રમાણથી પણ આત્મા અને દેહ જુદા છે એમ સિદ્ધ થાય છે. એ અનુમાન આ પ્રમાણે છે.

૧ જીવનું શરીર પ્રયત્નવાનથી અધિષ્ઠિત છે. કેમકે ઇન્દ્રિયોને અનુકૂળ ક્રિયાનો આશ્રય છે. શ્રોતાદિ જે જ્ઞાન સાધન છે તે કોઈ ક્તીથી પ્રયુક્ત છે. કેમકે તે કરણ છે, દેહને ઇન્દ્રિયો ને અધિષ્ઠાતા છે કેમકે તે પણ કરણ છે, શરીર વિદ્યમાન લોકતાવાળું છે. કેમકે ભોગ્ય છે જેથી લોકતા તેજ જીવ છે, વિગેરે અનુમાન પ્રમાણથી પણ આત્મા દેહથી જૂદો છે એમ સિદ્ધ થાય છે. વળી સ્વર્ગ, નરક, પરલોકગમન, પુણ્ય, પાપ વિગેરે નથી એમ જે તમો કહો છો તે પણ યોગ્ય નથી. કારણ કે આત્મા પરલોકગમી છે અને તે પરલોકગમન (સ્વર્ગ, નરક, મનુષ્ય, તિર્યંચ વિગેરે) પુણ્ય પાપથીજ થાય છે. તેનું સાધક અનુમાન એ પ્રમાણે છે કે તે દિવસ તરતજના જન્મેલા બાળકને પ્રથમ સ્તના સિલાષા થઈ તેનું કારણ પૂર્વની અસિલાષા છે. કારણ કે તરતના જન્મેલા બાળકને પૂર્વનો અસિલાષ હોવો જોઈએ, કેમકે આ જન્મમાં તરતજ તેને બોજી અસિલાષ થયેલો હોવાનો સંભવ નથી. જેથી પરલોકગામિત્વ સિદ્ધ થાય છે.

વળી જગતના જીવોમાં એક રાંક, એક રાજા, એક સુખી, એક દુઃખી, એક રોગી, એક નિરોગી, વિગેરે દેખાય છે તે પણ પુણ્ય, પાપનું ફળ છે. જેથી પુણ્ય, પાપ પણ સિદ્ધ થાય છે.

રાણીના આવા બુદ્ધિ બળ અને તર્ક શક્તિ જે કે ગર્ભમાં આવેલ ઉત્તમ જીવનો પ્રભાવ છે એમ મ.ની રાજા અત્યંત હર્ષ પામવા લાગ્યો. અને તેને પૂણું સંતોષ થયો.

૨૩૦

## આત્માનન્દ પ્રકાશ.

એવી રીતે ઉપર જળાવેલા દર્શનના પાંડિતો પાસેથી તેઓના દર્શનના શરૂઆતી શ્રવણ કર્યો છતાં, રાણીને ચિત્તમાં તેઓના વચન દ્વારા નહાં ધર્મ તેથી દોહડ પૂર્ણ ન થયો. ત્યારે રાણાએ પ્રશ્ન કર્યો કે હવે એ દોહડ પૂર્ણ શી રીતે થાય ? ત્યારે પ્રશ્નને કહ્યું સહેજ ? હવે મત્ર જૈન દર્શન એકનું જ શ્રવણ કરવું બાકી રહ્યું છે, જેથી જૈન મુનિ મહારાજ પધારે અને તેમના મુખદ્વારા જૈન દર્શનનું શ્રવણપાન કરવાથી રાણીની ઈચ્છા નિમ્ને પુરી થશે, એમ મારી ખાત્રી છે. એવા પ્રધાનના વચન સૂણી રાજા જૈનમુનિ મહારાજ શી રીતે પધારે તેવો વિચાર કરે છે, દરમ્યાન તેજ વળને વિચરતા તેજ નગરના ઉદ્યાનમાં પંચ મહાવત ધારક જીન શાસનના બાણ જીનધર્મ અધિકારી મહાગુણવંતા એવા પરમ કૃપાળુ પવિત્ર એક આચાર્ય મહારાજ [જૈન મુનિ] પધાર્યા તેમના પધારવાની વધામણી સેવક પુરૂષે આપી, જેથી તેને ઈનામ આપી; રાજા અને રાણી પરિવાર સહિત આચાર્ય મહારાજને વાંદવા ગયા. મુનિ મહારાજને વાંદ્યા બાદ આસન લીધું ત્યાર બાદ રાજાએ રાણીને ઉત્પન્ન થયેલ દોહડ અને તે પૂર્ણ થવાં અન્ય દર્શનીયોના ધર્મશાસ્ત્રનું શ્રવણ કરાવ્યા છતાં તે પૂર્ણ ન થયો, તે હકીકત નિવેદન કરી રાણીનો દોહડ પૂર્ણ થવા આચાર્ય ભગવાનને જૈનદર્શનના ધર્મશાસ્ત્રનું શ્રવણ કરાવવા નમ્રતા પૂર્વક વિનંતિ કરી, પ્રથમ આ મહાન જૈન દર્શનના આચાર્ય મહારાજ ઉપર તેઓની દૃષ્ટિ પડતાંજ હૃદયમાં આનંદાળા પ્રગટ થઈ આવી, દૃષ્ટિ સુધામય થઈ, અને તમામ રોમરમ્બ વિકસ્વર થવા લાગ્યાં. આ સમર્થ પવિત્ર દર્શનની ચથાર્ય પ્રશંસા અને ધર્મ શાસ્ત્રનું શ્રવણ કરવાનો પ્રસંગ પ્રાપ્ત થયેલો બાણી પોતાના આત્માને રાણી કૃતાર્ય માનવા લાગી. જે મહાન દર્શન પોતાના દયા ધર્મની ધારાથી ભારત વર્ષને પવિત્ર કર્યું છે, જેનું યશોગાન આર્ય દેશમાં આર્ય પ્રજા સર્વદા કર્યો કરે છે, અને જ્યારે ભારત ક્ષેત્ર ઉપર અજ્ઞાન એવી યુગત્રીયા પ્રજા વિદ્યમાન

ગુહસ્થાનાસમાં કેવળ જ્ઞાની.

૨૩૨

હતી, કોઈ ધર્મ મર્યાદા કે વ્યવહાર મર્યાદા તે કાળમાં જાણતું નહોતું, તેવા સમયે આ પવિત્ર દર્શનની ધર્મ લાવના તેમજ ધર્મ અને વ્યવહાર મર્યાદા પ્રગટ થઈ છે, જે દર્શન સર્વ દર્શનોમાં સૌથી પુરાણું છે. સર્વ દર્શનરૂપી તટ્ટિની આ મહાન (જન) દર્શનરૂપી સમુદ્રમાં ભળેલી છે, આર્ય દેશની પ્રજાને જે દર્શને ધર્મ શબ્દનું ભાન કરાવ્યું છે, તેવા સર્વોત્તમ અને પવિત્ર દર્શનના મહાન આચાર્ય પાસે ધર્મશાસ્ત્ર સાંભળવા જેના સમરાય સંપૂર્ણ વિકસ્વર થયા છે એવી ક્રમાં રાણી સ્વસ્થ થઈ સાનંદ વહને ધર્મ ધરંધર આચાર્ય લગવાનના મુળની પવિત્ર વાણી શ્રવણ કરવા લાગી.

## પરમા ધાર્મિકોની વાતો.

(એક સ્વપ્ન)

એવ્ર માસની પ્રતિપદાનો દિવસ હતો. મહા સમયે શાલિ વાહન રાજના શકનો ચારંલ દિવસ હતો. નવીન વર્ષના પ્રવેશથી હૃદયમાં નવી નવી લાવનાઓ થતી હતી. સ્વદેશ, સ્વજ્ઞાતિ અને સાધર્મી બંધુઓના ઉદયના ઉપાયો શોધવાને હૃદય નવા નવા સંકલ્પો કરતું હતું. ‘ગત વર્ષમાં શું નવું થયું અને આ નવા વર્ષમાં શું નવું થશે,’ તેને માટે હૃદયની અંદર અનેક લાવનાઓ પ્રગટ થતી હતી. આવા વિચારમાંજ આખો દિવસ પ્રસાર કરી રાત્રે એક પોહોર પછી સુવાની ઇચ્છા થઈ. એ ઇચ્છા નિદ્રાના બલથી તત્કાલ સાર્થક થઈ. મારી માનસિક શક્તિને દબાવી નિદ્રાએ મને પરવશ કરી દીધો. નિદ્રાનું રાજ્ય આઠ્યા પછી શ્રણુવારે એક સ્વપ્નાનો મને પ્રાદુર્ભાવ થયો—“જાણે હું આ લોકમાંથી મૃત્યુ પામી ગયો. મૃત્યુ પામ્યા પછી મારા જીવને એક ભયંકર ભૂમિમાં લઈ જવામાં આવ્યો તે ભૂમિમાં કેટલાએક ભયંકર અને ફૂર દેખાવ વાળા પુરૂષો મારા જીવમાં આઠ્યા.

૧ તટ્ટિની—નદી.

૨૩૨

આત્માનન્દ પ્રકાશ.

તે પુરૂષોની મોટી એક સભા એકઠી થઈ હતી. તેઓની વચ્ચે એક ઉચ્ચ આકૃતિવાળો પુરૂષ ઉચ્ચાસનપર બેઠો હતો, લયંકર આકૃતિઓ અને ખીલત્ર દેખાવો ઉપરથી મને સ્મરણ થયું કે, આ પરમાધાર્મિક દેવતાઓ હશે. મેં જૈન શાસ્ત્રમાં તેમના રૂપ ગુણ વિષે વાંચેલું હતું, તે મને તે ક્ષણે સ્પુરી આવ્યું. જ્યારે મારા હૃદયમાં ‘આ પરમાધાર્મિકો છે’ એવી ઓલખ થઈ એટલે હું અતિશય કંપવા લાગ્યો. પણ ધૈર્ય રાખીને ઉભો રહ્યો. ક્ષણવારે તેઓમાંથી એક પુરૂષ ગર્જના કરીને બોલ્યો—“ભાઈઓ, આજે આપણે શો વિચાર કરવાને એકઠા થયા છીએ? તે વિષે ચર્ચા કરો. એટલે એક બીજા પુરૂષ બોલ્યો—ભાઈઓ, હાલમાં મનુષ્ય લોકને વિષે પાંચમો આરો પ્રવર્તે છે. લોકો અધર્મ, દંભ, દુરાચાર, છલ-કપટ અને અનીતિથી વર્તે છે, તથાપિ કોઈ કોઈ વાર લોકોનું એવું પ્રવર્તન જોવામાં આવે છે કે, તેઓ અધર્મ છતાં ધર્મમાં પ્રવર્તતા હોય, છલ-કપટ સાથે સદાચાર સેવતા હોય અને કીર્તિની ઇચ્છા સાથે દાન, તપ અને વ્રત કરતાં હોય, તેવાઓને મારે શું કરવું? એ કાંઈ સૂઝતું નથી. એક તરફ ધર્મ અને બીજી તરફ અધર્મ—આવી પ્રવૃત્તિથી તેમને કેવી શિક્ષા કરવી? તેને મારે આપણને મુઝવણ થઈ પડે છે. આપણે જાણ તેમને તેમના કર્મની શિક્ષાના ફલ આપવાને નિર્મિત થયા છીએ. કહો, તેમાં શી રીતે કરવું?”

પછી કોઈ ત્રીજા પુરૂષ બોલ્યો—એ વાતનો આપણે વિચાર કરવાનો નથી. આપણે તો આપણી પ્રવૃત્તિ તેના નહારા કર્મને અનુસરીને કરવાની છે. સર્વ જગતના નાયક શ્રી અરિહંત પ્રભુએ આગમદ્વારા યતિઓ અને ગૃહસ્થોને પ્રવર્તવાના જે નિયમો દર્શાવ્યા છે, તે નિયમોને અનુસરીનેજ આપણું વર્તવાનું છે.

ચોથા પરમાધાર્મિકે ગર્જનાથી કહ્યું, “પ્રિય બંધુઓ, એ વાત યથાર્થ છે, તથાપિ મારે કહેવું જોઈએ કે, કેટલાએક ગૃહસ્થો આર્હત ધર્મના ઉપાસક દેખાય છે, પરંતુ અંદર

## પરમાધાર્મિકોની વાતો.

૨૩૩

તેઓની પ્રવૃત્તિ જીવન પ્રકારની હોય છે. તેવાઓને માટે કર્મને અનુસરી શિક્ષા કરવામાં આપણે બહુ ધ્યાન રાખવાનું હોય છે.

આ વખતે કોઈ જે પરમા ધાર્મિકો હસીને બોલ્યા—“બંધુઓ, આજકાલ તો મનુષ્ય લોકમાંથી જીદા જીદા સ્વભાવના અને જીદી જ રીતે વર્તનારા ઘણાં જીવો આપણી શિક્ષણ શાલામાં આવે છે. તેનું શું કારણ હશે? એ કાંઈ સમજાતું વધી.

આ વખતે પેલો સભાને સુખ નાયક બોલ્યો—ભાઈઓ તમે શામાટે મુંઝાઓ છો? મર્ત્ય લોકમાં લોકો ગમે તેવી રીતે પ્રવર્તે તોપણ તેમના કર્મો તેઓને આપણા હાથની વેદનાનો અનુભવ કરાવવા દોરી લાવશે. આપણે તો જે જીવ આપણી સમક્ષ આવે તેમને તેમના કર્મોનુસાર શિક્ષા કરવાની છે.

એક ઉચ્ચ રૂપ વાળો પરમા ધાર્મિક બોલી ઉઠ્યો—બંધુઓ, આ આપણા સભાપતિએ જે વાત કહી છે, તે યથાર્થ છે. મારી પાસે કેટલાએક એવા જીવો આવે છે કે, જેઓ પૃથ્વી ઉપર પોતાના સમુદાયના આગેવાનો બન્યા હોય, ધર્મના ઘણાં કાર્યોમાં તેઓ અચેસર થઈ કામ કરતા હોય અને વિવિધ પ્રકારના નિયમો કરી ધર્મનું કાર્ય કરતાં હોય તેવા દેખાતા હોય, પણ તેઓ તે બધા કામમાં છળ-કપટથી રમતા હોય છે. ઉપરથી સારા વચનો બોલતા, પ્રમાણિકતાનો આડંબર રાખતા અને મુનિ મહારાજોની વચાવચ્ચ કરતા દેખાતા હોય છે, પણ તેમના હૃદયમાં એટલા બધા છળ-કપટ ભરેલા હોય છે કે, તેઓ સર્વદા બીજાનું અશુભ ચિંતવતા, અને લોકોમાં વિદ્વેષ કરાવતા હોય છે. કદિ સંસારી ગૃહસ્થવર્ગને માટે તેવી પ્રવૃત્તિ હોય તો જરા ઠીક પણ પવિત્ર મુનિ મહારાજોના મંડળમાં પણ પરસ્પરસપર રાગ દ્વેષ અને ઈર્ષ્યા ઉત્પન્ન કરાવનારા થાય છે. આવા કેટલાએક જીવો મારા હાથની વેદના લોગવવાને માટે આવે છે. આ વખતે એક વિકરાળ પરમાધાર્મિક બોલી ઉઠ્યો. ભાઈઓ આ વાત સત્ય છે, મારા હાથમાં પણ તેવા કેટલાએક જીવો આવે છે કે, જેઓની

૨૩૪

આત્માનન્દ પ્રકાશ.

ધર્મની પ્રવૃત્તિ પણ અધર્મનું કારણ થઈ પડે છે. ધર્મના અધ-  
રાગથી બીજાને મોટી હાનિ કરવા ઉભા થાય છે. દયાનો અર્થ  
સ્વાર્થ કરે છે. પોતાના માનેલા જીવોને પાળવા અને બીજા જીવો-  
ને દુઃખ આપવું—એજ એમનો દયા ધર્મ છે. અને તેઓ બીજા-  
ની વંચના કરી હૃદયમાં ઉદ્વેશ પામે છે.

ઉચ્ચ આકૃતિને ધારણ કરનાર એક પરમાધાર્મિક ઉચ્ચ સ્વરે  
બોલ્યો—“ અરે ભાઈ, કોઈ કોઈ એવા જીવ આવે છે કે, તેમની  
વૃત્તિ જાણવામાંજ આવતી નથી. ધર્મની અનેક બાબતોમાં ભાગ  
લેનારા, બીજાના વિશ્વાસપાત્ર (ટ્રસ્ટ) ની અંદર નામથી અંકિત  
થનારા અને જાણે જગતના હિતકારક હોય, એવા માત્ર ઉપરથી  
દેખાતા ડોળ ઘાણ પુરૂષો કેટલાક મારી પાસે આવે છે. તેમને હું  
ઉચ્ચ શિક્ષા કરું છું. મને તે વિષે ઘણું આશ્ચર્ય થાય છે. ”

બીજા પરમાધાર્મિકે તેનો ઉત્તર આપ્યો. એમાં તું શું  
આશ્ચર્ય પામે છે? તેઓ માત્ર કીર્તિની ખાતરજ પ્રવૃત્તિ કરનારા  
છે. ધર્મની અનેક બાબતોમાં જે તેઓ ભાગ લે છે તેપણ માત્ર  
પોતાની મહત્વતા વધારવા ખાતર જ છે. અને તેને અંગે ધર્મનો  
ઉદ્દેશ કે લોકોનું હિત કરવું, એ તેમનો ઉદ્દેશ હોતો નથી.  
તેઓ કીર્તિનો અથવા ધનનો સ્વાર્થ સાધવાને માટે જ તેમાં  
પ્રવૃત્તિ કરે છે તેમની એવી પ્રવૃત્તિ જોઈ મુગ્ધ હૃદયના લોકો  
તેમને પોતાના વિશ્વાસપત્રમાં સામિલ કરે છે અને પછી તેઓ  
તેની અંદર પોતાનું સ્વામત્વ સ્થાપે છે. ”

આ વખતે એક વિરૂપ પરમાધાર્મિક બોલી ઉઠ્યો—  
“બંધુઓ, મારી પાસે તો કોઈ એવા જીવ આવે છે કે, તેમણે  
સારા કામ કરેલા હોય, દ્રવ્યનો મોટો ભાગ સત્કાર્યમાં ખર્ચ્યો  
હોય, તથાપિ કોઈ દોષને લઈને તેઓને મારા હાથની વેદના ભો-  
ગવવાને આવવું પડે છે. તે વખતે પેલા નાયકે ઉત્તર આપ્યો. ”  
ભાઈ, એમાં આશ્ચર્ય પામવાનું નથી. કેટલાએક મનુષ્યો સારા  
કામ કરતાં દેખાતા હોય, પણ તેમના હૃદયમાં બીજાને હાનિ કરવાની  
ધારણા હોય છે. મૃગનો સીકારી મૃગને સપડાવવાને સુંદર ગાયન  
કરે છે અને પાંપી હીમર મત્સ્યોને ખાવા કાંટાની સાથે મધુર

## પરમાધાર્મિકોની પાતો,

૨૩૫

પદાર્થ રાખે છે, તેથી કાંઈ તે સારા કામ કરનારો ગણાતો નથી. તેની રીતે તેઓ દ્રવ્યનો મોટો ભાગ ખર્ચી સારા કરતાં દેખાય છે, પણ તેના હૃદયની ધારણા એવી હોય છે કે, બીજાને હાનિ કરવી. બીજાનો પરાભવ કરવો, બીજાની પ્રતિષ્ઠાને લાંછન આપવું, બીજાને દુનિયામાં વગેરે અને આપણી ઉન્નતિ કરવી. આવી બુદ્ધિથી સાડાં કામ કરનારા પુરૂષો છેવટે આપણા તાબામાંજ આવે છે; અને મને તેનો ખરેખરો અનુભવ છે.

આ વખતે એક વૃદ્ધ પરમાધાર્મિક બ્રાહ્મણ-ભાઈઓ, તમારા બધાનું વિવેચન સાંભળી હું ખુશી થયો છું. પણ મારે કહેવું જોઈએ કે, જે પુરૂષો શુદ્ધ હૃદયથી સત્કર્મ કરે છે. સ્વાર્થ બુદ્ધિ, છળ-કપટ અને અહંભાવનો ત્યાગ કરી સારા કામમાં પ્રવર્તે છે, તે પુરૂષો કદિપણ આપણા હાથમાં આવવાના નથી. આત્મભોગ આપી પરહિતને આચરનારા, બીજાના હિતમાંજ પોતાનું હિત સમજનારા અને પોતાના શ્રાવક જીવનને કૃતાર્થ કરનારા જોયો કદિપણ આપણી સત્તાને આધીન થવાના નથી. જો કે, હાલ પાંચ-મા આરાનો વિષમ કાળ પ્રવર્તે છે, તથાપિ હજી એવા પણ આત્માઓ પૃથ્વી ઉપર રહેલા છે કે, જેઓ મન, વચન અને કાયાની શુદ્ધિથી પ્રવર્તન કરી પોતાના માનવ જીવનને કૃતાર્થ કરે છે. ઘણાં આત્માઓ હજી દયા દાન કરનારા, ધર્મના અનેક કાર્યોમાં નિઃસ્વાર્થ બુદ્ધિથી વર્તનારા અને સાધર્મી બંધુઓની સેવા કરવામાંજ આત્મહિત સમજનારા છે, તેઓ કદિપણ આપણી પાસે આવવાના નથી.”

આ વૃદ્ધ પરમાધાર્મિકના આ વચનો સાંભળી બધા પરમાધાર્મિકો વિચારમાં પડી ગયા અને કેટલાએક તે વૃદ્ધના વચનોને અભિવંદન આપવા લાગ્યા. છેવટે તેઓ ગર્જના કરી પોતપોતાના કામ ઉપર હાજર થઈ ગયા. અને તે ગર્જનાની સાથે હું નિદ્રામાંથી જાગૃત થઈ ગયો.

પ્રિય પાંચનાર, જ્યારે હું જાગૃત થયો; ત્યારે ઘણીવાર સુધી મને તે સ્વપ્નાનો દેખાવ નજરે આવવા લાગ્યો. પરમાધાર્મિકો

૨૩૬

આત્માનન્દ પ્રકાશ.

ના ભયંકર રૂપો અને દેખાવો મારા મનને બંધત આવસ્થામાં પણ કંપાવા લાગ્યા. પછી હું સાવધાન થઈ શૌચ કરી અને સ્નાન કરી પ્રભુની પૂજા કરવાને ચૈત્યમાં ગયો. તે વખતે પ્રભુની સમક્ષ મેં હેલાવના પૂર્વક જણાવ્યું—“ હે ત્રણલોકના નાથ, હે દયા-સાગર, અરિહંત ભગવાન, મને કોઈ વાર આ પરમાધાર્મિકોના દર્શન થયો નહીં, હું આ લોકમાં શુદ્ધ દેવ ગુરૂની ભક્તિ કરી મારા શ્રાવક જન્મને સાર્થક કરીશ અને આત્મભોગ આપી ત્રિકરણ શુદ્ધિથી સર્વના હિતમાં ભાગ લઈશ.” આવી ભાવના બાળ્યા પછી મેં મારા મનમાં નિશ્ચય કયો કે, “ હવેથી મારે કોઈપણ પ્રાણી ઉપર રાગ દ્વેષ રાખવો નહીં. સમભાવમાં વર્તી સાધર્મી બંધુઓની સેવામાંજ જીવન ગાળવું. ઉત્તમ પ્રકારના ધર્મ ના દરેક કાર્યોમાં નિઃસ્વાર્થ વૃત્તિથી ભાગ લેવો અને સર્વદા સદાચાર સેવવો.”

પ્રિય વાંચનાર, તમે પણ મારી જેમ સદ્વિચાર ધારણ કરી સત્કર્મમાં પ્રવૃત્તિ કરજો. નહીંતો પરમા ધાર્મિકોની શિક્ષાના પાત્ર થશો.

લી. એક આત્માનન્દ સભાનો  
અવલંબી.

## સ્ત્રી કેળવણીની આવશ્યકતા.

( ગતિક પૃષ્ઠ ૨૦૦ થી શરૂ ).

પોતાના સંકટ, પોતાની અડચણો, પોતાની જરૂરિયાત, પોતાનું વાજબીપણું અને પોતાનું કર્તવ્ય શું છે, અને તેનો ખર્ચ માર્ગ કયો છે, ખર્ચ કેપાય શું છે તેજ ન સમજતાં સ્ત્રીઓ આજે પોતાના સમયનો અને દ્રવ્યનો ઉપયોગ પોતાની સંતતી વિગેરેને માટે તેમજ પોતાના પતિ અને વડિલોના જોઈએ તેટલા પ્રેમના

## શ્રી કેળવણીની આવશ્યકતા.

૨૩૭

અભાવે વૃથા વેહેમ અને મત્ર જત્રમાં કરે છે, તેનું કારણ પણ કેળવણીની ખામી તેજ છે.

પોતાના પતિ અને સાસુ સસરાની કેમ સેવા કરવી, તેના કેમ પ્રેમ મેળવવો અને પોતાના ઘરમાં સૂલેહ શાંતિ અને સંપદેમ રાખવો તેની આવડતની ખામીને લીધે, અત્યારે અનેક ઘર અને કુટુંબોમાં કુસંપ, સાસુ વહુની લડાઈ, પતિ પત્નીમાં કલેશ અને તેવા બીજા કારણોને લઈને કેટલાક કુટુંબોની સ્ત્રીઓ અધમ દશા ભોગવે છે તે આપણે સાંભળીએ છીએ અને નજરે જોઈએ છીએ આવી દશા થવાનું મુખ્ય કારણ સ્ત્રીને કેળવણીની ખામી તેજ છે.

સુધરેલા દેશોમાં યાને જે દેશનો ઉદયકાળ બળવાન હોય તે દેશોમાં જ્યારે લોકો એકત્ર થઈ સંપ કરી, દેશ, કુટુંબ, કોમનો ઉદ્ધાર કરવા મન્યા રહે છે, ત્યારે આપણા દેશમાં સ્ત્રીઓ પરસ્પર ઈર્ષા અને અસૂચા વૃત્તિ રાખી વૈર બુદ્ધિથી કુટુંબમાં, કોમમાં, આડોસી પાડોસીમાં, શેરીમાં કુસંપના બીજ નિરંતર વાવે છે; ભાઈઓ ભાઈઓમાં, પતિ પત્નીમાં, મા દિકરામાં, બાપ દિકરામાં, સાસુ વહુમાં, વહુ નણંદમાં અને સમગ્ર રીતે કુટુંબમાં અને સગા સંબંધમાં તકરાર કરાવે છે, અને સંપ તેમજ એક્યતાનો ભંગ કરાવી સર્વત્ર વિરોધ, ઉદ્વેગ, નિરાશા વિગેરે ફેલાવે છે તેનું કારણ પણ જોઈશું તો કેળવણીની ખામી તેજ છે.

સ્ત્રીઓની કેળવણી ( શારિરીક કેળવણી ) ની ખામીને લીધે હજારો બાળકો આજે સારી સંભાળ, અને માવજતના અભાવે તેમજ યોગ્ય આપધને બદલે વેહેમ અને જે દરકારીથી મરણને શરણ થાય છે. અને તેવાજ કારણોથી અનેક બચ્ચાંઓ તેવીજ રીતે જન્મ પર્યંત વિવિધ પ્રકારની ખોડો, શારિરીક અશક્તિ અને ક્ષીણતાને આધીન થાય છે. સ્ત્રીઓ અજ્ઞાન હોઈને અને તેઓમાં કેળવણીની ખામી હોવાથી પોતાનું તેમજ પોતાના બાળકોનું આરોગ્યનું જોઈએ તેવું રક્ષણ કરી શક્તિ નથી. આપણી સંતતિ

૨૩૮

આત્માનન્દ પ્રકાશ.

દિન પ્રતિદિન નિર્માઢ્ય, વીર્યહિન, બીકણ, નિડ્ડસાહી, વિગેરે થતી બાય છે, તેનું કારણ પણ તેજ છે.

પોતાનું અને બચ્ચાનું આરોગ્ય અને મજબૂતી એજ શારીરિક સૌંદર્યની અભિવૃદ્ધિના મુખ્ય સાધન છે. અને આપણી જાની કેહેવત “ પેહેલું સુખ તે બતે નર્યા ” ( એટલે શરીરે સુખ આકારી અને આરોગ્યપાણું તે બીજા સુખથી પ્રથમ અને મોટું સુખ ) એ સમજવાને બદલે નાબુકાર્ધ તકલાદીપણું, નિર્બળતા વસ્ત્રાભુષણનો ઠાઠ એજ શરીરનો ઠાઠ અને શારીરિક સૌંદર્યને શોભા આપનાર છે એવી જે માન્યતા અત્યારે થઈ છે, તે પણ કેળવણીની ખામી છે.

પોતાના ઘરની સ્થિતિ, પોતાના ઘરનો ખર્ચ, પોતાના પતિની આવક, તેના ઉપર નજર ન રાખતાં કરકસરના નિયમોને ધ્યાનમાં ન લેતાં બીજા જ્ઞાતિના કે શેહેરના આગેવાન અને પૈસા પાત્ર ઘરના બૈરાગ્યોની રીતભાત, પેહેરવેશ દુશણગાર, ધરણ દાગીના. કપડા લત્તા અને હોરો બોર્ડ તેનું અનુકરણ કરી તેવે વેષ, શણગાર અને રીતભાત પોતાનામાં પોતાના ઘરમાં અને પોતાના શરીરમાં દાખલ કરવા પતિ સાથે અને સાસુ અચ્ચર અને કુટુંબો સાથેના કલેશ અને કંકાસમાં ઉતરે છે, તેનું કારણ પણ બોર્ડજી તે કેળવણીની ખામી તેજ છે.

પોતાના પતિને છું આવક છે, અને ઘરનો ખર્ચ તે કેવે રીતે ચલાવતા હશે તેમજ આછી આવક અને વધારે ખર્ચ થતે હોય તો તેવા પ્રસંગની જુકવણ અને દુઃખ બખતે દિલાસો, પૈર્યતા, સલાહ અને આવક વધે તેવા રસ્તા બતાવવાનું કે પ્રાપ્ત કરવા કરાવવાનું ઠોરે મૂકી પોતાના શરીર સૌંદર્ય માટે અને વસ્તુઓ લાવવાને કલેશ કરી પતિને રંજાવવા ચુકતી નથી, વળે બહારથી મેહેલત કરી, નોકરી કરી, ગુલામી કરી થાકી પાકી લેઈ થઈ ગયેલ પોતાના સ્વામિને આસવાસન ન આપતાં, તેને શાંત ન કરતાં, મીઠું વચનથી બોલાવી, સારી રીતે જમાડી, તેને શાંત

## સાતમી કોન્ફરન્સની તૈયારી.

૨૩૯

ન કરતાં અનેક જાતનાં અધોગ્ય વચનો કહી પોતાના પતિના ચિત્તને અવ્યવસ્થિત કરી સંતાપ ઉત્પન્ન કરે છે. અને તેવા કારણોથી તેવી સ્ત્રીઓના પતિને પોતાના ધાંધામાં કે નોકરીમાં કે પોતાના શેઠની દુકાને કે વ્યવહારમાં અપ્રમાણિકપણું કરવાના થવા દાખલાઓ અને છે તે તમામ સ્ત્રીઓને નહીં કેળવણી આપવાથી જનતા બનાવે રૂપે છે. વળી તે સાથે પુરૂષોને તેમના કર્તવ્યમાં અનુકુળ થવાને બદલે અનેક પ્રકારના અવિચાર અને બહેમથી તેમના કર્તવ્યમાં પ્રતિકુળતા અને વિવેક નાંખે છે, અને તેવા અનેક કારણોથી સ્ત્રી પુરૂષના એકત્ર જીવનમાં આજે જે ક્લેશ, કંડાસ અને પ્રેમની નિરસતા જોવામાં આવે છે તેમજ સ્ત્રી મુદારણમાં પોતાનો કોઈ જાતનો હિરસો આપી શક્તિ નથી જેનું પાલન પણ કેળવણીનો અભાવ તેજ છે.

આપણી ઉન્નતિનો મુખ્ય આધાર આપણી સ્ત્રીઓના સુશિક્ષિતપણાપર રહેલો છે, આપણે આપણી સર્વ રીતે ઉન્નતિ કરવી હોય, આપણે આપણા ઘર સ્વચ્છ, સુંદર, આનંદ જનક જોવાં હોય, આપણે આપણા બાળકો સ્વરૂપવાન, બળવાન, ધૈર્યવાન, બહાદુર, નીરોગી, નીતિમાન અને ધાર્મિક કરવાં હોય, દેશમાં, કોમમાં, સગા સંબંધીઓમાં, કુટુંબમાં, દ્રેષ, ઈર્ષા, વૈર, કુસંપ અને કલેશને બદલે પ્રેમ, પ્રીતિ, સંપ અને સુખની અભિવૃદ્ધિ જોવી હોય, વહેમ, અધર્મ, અનીતિને બદલે, સુશ્રદ્ધા, ધર્મ અને સુનીતિ જોવા ઈચ્છા રાખતા હોઈએ અને તેમ થતાં તેના મીષ્ટ મનો આ સંસારમાં આપવા હોય તો, કન્યાઓ અને સ્ત્રીઓને કેળવણી આપવાની આવશ્યકતા છે. (અપૂર્ણ).

## ભાવનગરમાં અદ્વાઈતમહોત્સવ.

આ વર્ષ અત્રે વર્ષાતપની તપશ્ચર્યા તેસઠ સ્ત્રીઓએ કરેલ હતી તેથી તેમના મહોત્સવ પ્રસંગને લઈ અત્રે ચૈત્ર વદી. ૧૦ થી અદ્વાઈતમહોત્સવ શરૂ કરવામાં આવ્યો હતો કે જે પ્રસંગે

૨૪૦

આત્માનન્દ પ્રકાશ.

મોટા દેરાસરમાં શ્રી સિદ્ધાચળ ગિરિરાજની રચના કરવામાં આવી હતી. અને વૈશાક શુદ્ધી, ૩ ના રોજ ઘડા પીવા પછી મહોત્સવની સમાપ્તિ કરવામાં આવી હતી.

## સાતમી કોન્ફરન્સની તૈયારી.

ભાવનગરની છઠ્ઠી કોન્ફરન્સ પ્રસંગે આમંત્રણ કરવા પ્રમાણે સાતમી કોન્ફરન્સ પૂના ખાતે ભરવાની તૈયારી પ્લેગ મુખળ અસુરીપણ સતત શરૂ થઈ ગયેલ છે. અને પ્રથમ ફેબ્રુઆરી માસમાં જે રીસેપ્શન કમિટી ચુંટી કાઢવામાં આવી હતી તેની જનરલ સભા ગઈ તા. ૧૨ મી એપ્રિલે મળી હતી અને નીચેના ઠરાવો સાથે કમિટિઓ ચુંટી કામ શરૂ કરેલ છે.

**ફંડની સંગવડ**—ખર્ચ માટે ફંડ શરૂ કરેલ છે કે જેમાં કુલ રૂ. દશ હજાર ઉપરાંત ભરાઈ ચુક્યા છે અને 'ફંડ કમિટિ'ને આવક ખર્ચના અડસટાનું બજેટ કરવે તે સોંપવામાં આવેલ છે.

**મળવાનો દિવસ**—કોન્ફરન્સ ભરવાને માટે તા. ૨૨, ૨૩, ૨૪ મી. મેઈ જેઠ શુદ્ધી, ૩-૪ ૫ ને વાર શની રવિ સોમના દિવસ મુકરર કરવામાં આવ્યા છે. અને તે પ્રસંગે મહિલા પરિષદ પણ ભરવાનો ઠરાવ કરવામાં આવ્યો છે.

**મંડપનું સ્થળ**—મેઠક માટે શુક્રવાર પેઠમાં જગા પસંદ કરી છે.

**ફોનો દર**—ડેલીગેટ તથા વીઝીટરની ફી રૂ. ૨ છે અને સ્ત્રીઓને માટે એક વખતના આઠ આના તથા સીઝન ટીકીટનો રૂ. એક લેવા ઠરાવ્યું છે.

**પ્રમુખ**—પ્રમુખની જગ્યા માટે કોમના જાણીતા જુદાજુદા વિદ્વાન અને ધનવાન ગ્રહસ્થોને પસંદ કરી તેમને અનુક્રમે પ્રમુખ પદ લેવા માગણી કરવામાં આવે છે અને તેનો નિશ્ચય થયે નામ બહાર પાડવામાં આવશે.

**રીસેપ્શન કમિટી**—મુકરર કરવામાં આવેલ છે તે ઉપરાંત તેમાં નવા નામો ઉમેરવાં શરૂ છે અને પુના આસપાસ દક્ષિણના જાણીતાં ગામોના વગવાળા પ્રતિષ્ઠિત ગ્રહસ્થોને ચુંટવાના બખર આપવાને શરૂ કરેલ છે.